

گفت‌وگو با دبیر قرارگاه ملی مبارزه با مفاسد اقتصادی درباره ابعاد پیدا و پنهان مبارزه با قاچاق

آمار قاچاق چگونه آب رفت؟

شایعه داغ سرما

کارشناسان هواشناسی اخبار و شایعات درباره ورود موج سرمای «بی سابقه» به کشور را رد می‌کنند و این کاهش دما را طبیعی می‌دانند

همه آنچه باید درباره لوکیشن‌ها و ژانرهای فیلم‌های سودای سیمرغ جشنواره امسال فیلم فجر بدانید

سیمرغ کجا و چگونه پرواز می‌کند؟

۱۰۰

نوجوانه

دفاع محکم دهه هشتادی‌ها در برابر یک اتهام

ما گودزیلا نیستیم

- داستان تعاملی «زبان بسته»
- «یکی مثل ما» که به شدت درس خوان است
- سه تفنگدار
- گفت‌وگو با بازیگران نوجوان فیلم منطقه پرواز ممنوع
- در پاسداشت ضُبان پارثی!

پیشنهادهای جام جم برای آخر هفته با تلویزیون

کولاک فیلم‌ها در هفته اول بهمن

مروری بر رویدادهای فرهنگی در هفته‌ای که گذشت

قربانی در آکادمی، ترانه در دادسرا

عرضه دوباره ۱۰ خودروی پرنظر در بازار جهانی

نونواری به افق ۲۰۲۰

ایرانگردی در یکی از زیباترین و دنج‌ترین جزایر ایرانی

روایایی؛ مثل بندر خمیر

پشت پرده یک جنایت

همسرکشی به سبک فیلم جن‌گیر

گفت‌وگوی بوق اشغال با امین فقیری داستان‌نویس

کاش از نان شب بزنیم؛ کتاب بخیریم

نگاه

انتشار عمومی دلایل رد صلاحیت

با درخواست نامزدها قابل اجرا است

شفافیت در عملکرد شورای نگهبان، هم برای این نهاد و هم در نوع تعاملات شورای نگهبان با مردم بسیار موثر است.

یکی از این موارد بیان دلایل رد صلاحیت‌ها است. البته این نهاد در این حوزه ممنوعیت‌هایی هم دارد. طبعاً بخشی از موضوعات مرتبط با رد صلاحیت نامزدها به مسائل اخلاقی برمی‌گردد و بیان شفاف این‌گونه مسائل در عموم مضر است و در عین حال برخی نامزدها نیز ممکن است تمایلی نداشته باشند

که بعد از انتشار موارد رد صلاحیت اعم از اخلاقی، سیاسی، مالی و اعتقادی در بین مردم به سوء رفتار اشتباه داشته باشند.

اما در عین حال این مشکل را می‌توان حل کرد تا پیش از این چهار چالش نشویم. به این صورت که اگر نامزد رد صلاحیت‌شده صرفنظر از موضوعات اخلاقی درخواست انتشار دلایل رد صلاحیت خود را داشت، شورای نگهبان اقدام به انتشار این موارد به صورت عمومی کند. اگر این رویه از سوی این نهاد اتخاذ شود به مصلحت نزدیک‌تر است. البته احتمال دارد شورای نگهبان عنوان کند که قانون چنین تکلیف و وظیفه‌ای را برای آنها در نظر نگرفته است که در این صورت حال باید گفت که طرح چنین درخواستی به عنوان حقوق شخصی نامزدها در نظر گرفته می‌شود.

به عبارت دیگر شورای نگهبان برابر قانون وظیفه‌ای برای انتشار عمومی دلایل رد صلاحیت همه نامزدها ندارد، اما اگر نامزدی صرفنظر از مباحث اخلاقی، درخواست انتشار عمومی دلایل رد صلاحیت خود در موارد اقتصادی، سوء استفاده از قدرت و مقام، ضدید با نظام و انحرافات سیاسی را دارد حتی اگر قانون هم منع کرده باشد نامزد یا نامزدهای انتخاباتی می‌توانند عنوان کنند که این موارد جزو حقوق شخصی من است و شورای نگهبان می‌تواند دلایل رد صلاحیت‌ها را به صورت عمومی منتشر کند. البته راه و سازوکار بهتر و معقول‌تری را هم می‌توان در نظر گرفت و آن هم این‌که برای جلوگیری از این چالش‌ها و تنش‌هایی که هر دوره انتخاباتی پیش می‌آید انتشار عمومی دلایل رد صلاحیت‌های نامزدها از سوی شورای نگهبان در قالب طرح یا لایحه‌ای از سوی نمایندگان مورد بررسی قرار گیرد و بعد از تصویب آن از سوی مجلس و تأیید شورای نگهبان به صورت قانون درآید. اما در عین حال معتقدم که ضوابط و شرایط فعلی هم با اندیشیدن تدابیری قابل حل است.

بازتاب

نوجوانه، مسیری نو برای گفت‌وگو با آینده

ندارد... و در و انفسای تولید محتوای بومی متناسب با نیازهای روز نوجوانان، رقبای خارجی، گوی سبقت را به سرعت از ما ربوده‌اند و شاهراه ارتباطی ما با نسل جدید به باریکه‌ای کم فروغ مبدل گشته است. اما از پای نباید نشست و تا زمان باقی است هر کس به سهم خود باید مسیری نو برای گفت‌وگو با نسل جدید بگشاید؛ مسیری برای گفت‌وگو با آینده. باید یکدیگر را از جهل‌مان نسبت به نسل جدید یا بگذارد راحت‌تر بگویم از «جهل مرکب مان» نسبت به نوجوان‌های دهه هشتادی‌آگاه کنیم. برای «شناخت» نسل جدید چه کسی بهتر از خودشان؛ برای «گفت‌وگو» با نسل جدید چه کسی بهتر از خودشان، نسلی که اساساً تربیت یافته رسانه‌های دو سویه است و اهل مشارکت در شکل‌گیری پیام... و این همان کاری است که قرار است در «نوجوانه جام‌جم» انجام دهیم. هفته نامه‌ای از زبان نوجوانان و متناسب با مسائل نوجوانان و در پی شکوفایی جوانه‌هایی نو در مسیر ارتباط با نوجوانان.

تعداد مجروحان «عین الاسد» بیش از چیزی است که اعلام شده

روزنامه کویتی القیس هم در شماره روز ۲۹ دی ماه (۱۹ ژانویه) فاش کرد، شانزده نظامی آمریکایی در حمله موشکی ایران به پایگاه عین‌الاسد در غرب عراق، مجروح شده‌اند، چند روز پیش برای درمان به یکی از بیمارستان‌های نظامی منطقه «عریفجان» در جنوب کویت منتقل شده‌اند. مقامات آمریکایی به این خبر واکنشی نشان ندادند اما آن را تکذیب هم نکردند. دونالد ترامپ و مقامات وزارت دفاع آمریکا، ابتدا منکر زخمی شدن نظامیان شده بودند اما بعد از انکارها و تکذیب‌های اولیه، روز جمعه (۲۷ دی) بالاخره اعتراف کرد بعد از حمله موشکی ایران به عین‌الاسد ۱۱ نظامی آمریکایی برای درمان به خارج از عراق منتقل شده‌اند.

انتقال سربازان آمریکایی از عراق به خاطر سردرد!

چند روز پس از اینکه وزارت دفاع آمریکا برخلاف اظهار نظر اولیه ترامپ درباره خسارت‌های حمله موشکی ایران به عین‌الاسد اعلام کرد تعدادی از سربازان آمریکایی مجروح شده‌اند، دونالد ترامپ در نشست خبری مجبور شد پاسخ‌های خنده‌داری به خبرنگاران بدهد. دونالد ترامپ که پس از حمله ایران به عین‌الاسد اعلام کرده بود هیچ سرباز آمریکایی در این حمله آسیب ندیده است در حاشیه اجلاس داووس در کنفرانس خبری در پاسخ به اینکه چرا برخلاف اظهار نظر شما، اعلام شده حداقل ۱۱ نظامی آمریکایی برای درمان به بیمارستانی در کویت انتقال یافته‌اند گفت: من فقط شنیدم که آنها دچار سردرد شده بودند. عوارض دیگری هم بود که البته چیز مهمی نبود. وی در پاسخ به این سوال که آیا شما عوارض مغزی را چیز مهمی نمی‌دانید گفت: این قضیه را چند روز بعد به من خبر دادند. شما می‌توانید از وزارت دفاع سوال کنید.

خودشان گرم است و هیچ برنامه‌ای برای زیست حقیقی و مجازی‌شان نداریم. غافل از آن‌که حتی اگر تفاوت‌های بنیادین نسل هزاره سوم با نسل‌های پیشین را به رسمیت نشناسیم، بر سر این واقعیت متفق‌القول هستیم که نوجوانی سن «بلوغ» است؛ سن بزرگ‌ترین تحولات در زندگی انسان، سن تلاش برای یافتن پاسخ مهم‌ترین سوالات زندگی، سن بحران هویت؛ سن پرسیدن این سؤال از خود که «من کیستم؟»

در سید محصولات فرهنگی‌مان اساساً راهی برای مفاهیم با نوجوان‌ها نگشوده‌ایم، نه اقتضائات سنی‌شان را فهمیده‌ایم و نه اقتضائات نسلی‌شان را شناخته‌ایم. نه سینمایمان اثری در خور برایشان خلق کرده است، نه در تلویزیون توانسته‌ایم آنچه‌شان شکر بپاییم، به زبان مشترکی با آنها برسیم. نه در مطبوعات جایگاه دهه هشتادی‌ها را به رسمیت شناخته‌ایم و نه در جریان نشر کتاب نوجوان را به یک ژانر پایدار تبدیل کرده‌ایم. وضعیت صنعت بازی‌سازی و تولید محتوایمان در فضای مجازی هم که نیازی به توضیح

وقتی ماجرای نهنگ آبی سر زبان‌ها پیچید، انگار آتش از زیر خاکستر برخاست. درست مانند زمانی که ویدئوی همخوانی شعر «آقامون جنتلمنه» در تعدادی از مدارس کشور دست به دست شد. یا مثلاً

ماجرای تجمع دهه هشتادی‌ها روی روی یکی از مراکز خرید یا ماجرای دستگیری مانده هژی‌ری... و در تمام این اتفاقات، این عبارت ترجیع‌بند افکار عمومی مردمان بود که انگار: «ما دهه هشتادی‌ها را نمی‌شناسیم!»

درخواست خانواده سردار سلیمانی درباره جوان بازداشت‌شده

برادر شهید سلیمانی گفت: از مراجع قضایی و انتظامی می‌خواهم پرونده جوان بازداشت‌شده را که به تصاویر سردار سلیمانی اهانت کرده است، مختومه کنند. سهراب سلیمانی در گفت‌وگو با خبرگزاری صدا و سیما افزود: امروز شنیدم جوان دستگیر شده زیر ۱۸ سال دارد و با شناختی که از روحیه سردار دارم می‌دانم ایشان از این موضوع راضی نخواهد بود که فردی به خاطر او مورد آزار و اذیت قرار گیرد. برادر حاج قاسم سلیمانی گفت: ما به عنوان خانواده از حق قانونی خودمان می‌گذریم و از مسوولین و مراجع انتظامی و قضایی خواهش می‌کنم این موضوع را پیگیری نکنند. وی با بیان اینکه حاج قاسم به جوانان عشق می‌ورزید افزود: این جوان قصد و نیتی نداشته و تحت تأثیر یک موضوع احساسی قرار گرفته که حتماً قابل بخشش است. دیروز اعلام شد فردی که چند روز پیش به تصاویر سردار سلیمانی اهانت کرده بود بازداشت شده است.

محمدصادق باطنی کارشناس رسانه

از دهه هشتاد تا دهه هشتادی‌ها

عبدا... گلیاف

عضو شورای سردبیری

مخاطبان قدیمی جام جم به یاد دارند که در دهه هشتاد یک روز از هفته ضمیمه‌ای داشتیم به نام «نسل سوم»؛ نشریه‌ای که تلاش می‌کرد پاسخی باشد به خلا رسانه‌ای و مکتوب برای جوان‌های ایرانی. در آن دوره به جز «نسل سوم»، نشریات دیگری در قالب مجلات اعم از هفته‌نامه یا ماهنامه در فضای رسانه‌ای کشور ظهور و بروز یافتند که سمت و سوی‌شان معطوف به نسل جوان کشور بود. در همان ایام برخی مطبوعات نیز برای خردسالان و کودکان نشریاتی به صورت مستقل یا ضمیمه منتشر می‌کردند که به نوبه خود حرکتی قابل تقدیر بود. اما در این میان یک گروه سنی غالباً جامی افتاد؛ گروهی که به لحاظ تعداد بخش قابل توجهی از جمعیت کشور را تشکیل می‌داد. نوجوان‌ها. از سروش نوجوان» و شاهد نوجوان و یکی دو نشریه دیگر که بگذریم، نوجوان‌ها حلقه مفقوده رسانه‌های مکتوب کشور بودند و متأسفانه همچنان هستند. سال‌هاست از دهه هشتاد فاصله گرفته‌ایم، اما سایه دهه هشتادی‌ها روز به روز سنگین‌تر می‌شود. درست مثل دهه شصت و دهه شصتی‌ها که حالا

حالا‌ها پیشان در میان است. امروز در عصر یک‌تازی شبکه‌های اجتماعی، دغدغه نوجوان‌ها را داریم، بسیار پررنگ‌تر از دیروز. شاید گفته شود که نوجوان امروز اصلاً علاقه‌ای به رسانه‌های مکتوب ندارد و با وجود در اختیار داشتن گوشی‌های هوشمند و اینترنت و انواع و اقسام مدیوم‌های صوتی و تصویری و متنی، نیازی به رجوع به مطبوعات در خود نمی‌بیند. این ادعا را بطور کامل رد نمی‌کنیم اما برای راستی آزمایی آن، ابتدا باید دید آیا برای نوجوان ایرانی میدان مکتوبی تدارک دیده‌ایم که آن را پس زده باشد؟ با نگاهی گذرا به فضای مطبوعاتی و رسانه‌ای کشور می‌توان به راحتی دریافت که نوجوان ما رسانه همزمان و همدلی برای خود نمی‌باید که بخواهد به آن رجوع کند. این در حالیست که حضور فعالانه و پرنانری دهه هفتادی‌ها و هشتادی‌ها در رویدادهای فرهنگی کشور نظیر نمایشگاه‌های کتاب یا جشنواره‌های فرهنگی هنری از قبیل شعر و ادبیات و نظایر آن نشان می‌دهد اتفاقاً نوجوان‌های ما آب نمی‌بینند و گر نه شناگرهای قابلی هستند! این همه مقدمه گفتیم تا برسیم سراصل مطلب! ضمائم جام جم در دوره‌های مختلف، به فراخور نیاز مخاطبان و ذائقه همراهان خود، به روز شده و هر جا احساس به تحول و اصلاح داشته، دریغ نکرده است. انتشار ضمیمه «فقهسه» و تغییرات گرافیکی و ظاهری ضمائم در یک سال گذشته شاهدهی بر این مدعاست. در ادامه این تغییرات، از امروز «نوجوانه» جایگزین «چمدان» قدیمی ما می‌شود. چمدانی که قریب یک دهه به شوق شما بسته شد تا آخر هفته‌ها توشه‌ای برای تفریح و سفر و سرگرمی‌های همراهان وفادار جام جم باشد و حالا جای خود را به «نوجوانه» می‌دهد. «نوجوانه» سعی کرده شیطنت‌ها، دغدغه‌ها، مشکلات و خلاصه درد‌های خود نوجوان‌ها را بازنات باهد و گاهی برای رسیدن به این هدف مهم، ممکن است بی‌خیال قواعد دست‌وپاگیر ژورنالیستی هم بشود. «نوجوانه» اول از همه برای نوجوان هاست اما فقط برای آنها نیست. «نوجوانه» به نوجوان‌ها تکیه دارد و محصول فکر و ایده و تلاش تیمی نوجوان و تازه جوان است اما از بزرگ‌ترها هم انتظار اعتماد و همراهی و دیده شدن دارد. بزرگ‌ترهایی که حتماً یادشان هست ۶-۵ سال دیگر قرار است کارهای بسیاری در سطوح مختلف به نوجوان‌ها بپسایزند. «نوجوانه» پنجشنبه‌ها می‌آید تا در دو رهمی‌های خانوادگی آخر هفته یادمان بیندازد دوره دهه هشتادی‌ها فرا رسیده است.